Dragan Miščević

DOVIĐENJA, IDEM U ŽIVOT

www.digitalne-knjige.com

Dragan Miščević

DOVIĐENJA, IDEM U ŽIVOT

2022.godine

Naslov: DOVIĐENJA, IDEM U ŽIVOT

Autor: Dragan Miščević

Urednik: Nenad Grbac

Lektorica: Branka Miščević

© Copyright Dragan Miščević. Sva prava pridržana.
Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.

PJESME POSVEĆUJEM

roditeljima Milevi i Ljubomiru
braći Nikoli, Lazaru i Dušanu

Zahvala

Supruzi Branki na poticaju za
objavljivanje pjesama.

Pripremio: Dragan Miščević

Uredio i obradio: Nenad Grbac

Dragan Miščević
DOVIĐENJA,
IDEM U
ŽIVOT

Mojoj Brani

Ti si moj san,
Rujna zora
I sunčan dan,
Plavetnilo mora,
i nebo vedro,
moj pramac i jedro.

Budiš me iz noćne more,
S osmijehom čitaš moje bore
I stiskom ruke
Uklanjaš sve moje muke.

Doviđenja, idem u život

Doviđenja,
Ja idem u život.
Što ću u životu?
Krećem po jednu bajku iz dječjih snova.
U bajci bukti plamen zlato,
Lepršа prozirna vila dugom kosom.
Frkće razjaren vranac.
Čarobni zraci igraju kolo.
Dvorac od alema blista u kapi rose.
U dvorcu morska sirena pjesmu mi pjeva
Na njedra me stavlja
Mjesto uzglavlja.
Mlada kneginja jutro budi nudeći
mi šalicu topla mlijeka.

Doviđenja,
Ja idem u život.
Polazim po bajku iz snova
Koju sanjam u staklu prozora:
Ulica se prelama
I četiri staze mi se smiju
Na putove svoje me mame.
Potokom djetinjstva brode lađe
I u mojoj luci na ruci se sidre.
One prevoze obalama novim
Gdje su svi sretni i nasmijani.

Doviđenja, idem u život.
Tražim svoju bajku.
U njoj su pjesme još neispjevane,
I staze suncem okupane,

I ljudi nevina osmijeha.
Svi su sretni i neiskvarni.
U njihovim srcima cvjeta ljubav za pčelu,
i pticu,
i mrava,
i cvrčka,
i hrčka
i travku,
i voćku,
i dijete,
i sve ljude
svijeta
našeg planeta.

Doviđenja,
Krenuo sam u život.
Tapkam u tmini.
Tražim svoju bajku.
U sumaglici igličasto treperi.
U njoj je bistri izvor.
Napojit će me toplom
Ljubavi spram cvijetom
I cijelim svijetom.
I jedna debela bukva čuva stražu.
Stoljetni hrastovi pjevaju sitnim pjevom
slavuja.
Zuj pčele u letu.
Vrba proljećem procvjetala.
Razigrala se tratinčica
Na zelenom sagu sa žutim jaglacem
Drijenak me vabi slatkom trpkošću.

Doviđenja,
Ja sam u životu.
Vrludam svijetom.
Zbunjeno žurim
Za svojom bajkom.
Ona je negdje u mojoj blizini.
Treba samo pružiti ruku,
Tiho, nježno
Da je ne prestrašim
I ona će slepršati na moj dlan
Kao leptir,
kao mirisna latica,
kao dašak.

Ipak,
Strah me pružiti ruku.
Prepast ću svoju bajku,
Jer ona je tako krhka i nježna,
Prozirna, lepršava
Šuštava
Neodoljiva.
Svaku joj vlat prepoznajem,
Tako je mila i draga,
Sjajna,
Samo joj na čelu duboka bora.
Ima u njoj pomalo svašta
Neodoljiva kao mašta
Puna benzina,
Konjskih snaga i motora.
Betonske zidine i ograde.
Osmjesi nepovjerljivi,
Podozrivi.

Doviđenja,
Ja plovim životom.
Tražim svoju bajku,
Bajku djetinjstva.
Djetinjstvo su uspomene
Na toplu provu,
Pečene krumpire,
Žgance u mlijeku,
Paradajz i slaninu,
I moju Šarulju,
I Lisavu
I Bebu,
I Micu,
I Doru,
I Lisu
Kolešu i Toranjak,
Kolište i Plandište,
I Branjevinu
I Carevinu.
Mokro polje,
I Đolove.
Pijavice
I zasukane nogavice.
Vodu i šarane.

Doviđenja,
Vrludam stazom života.
Izgubio sam bajku.
Gdje da je tražim?
Što će mi bajka.
Svijetu nije do bajke.

Pretvorena je u lipe, devize, procente i kamate.

Što ću u životu?
Život nema bajke
Ni čarolije
Ni čuda
Niti nadnaravne moći.

Doviđenja,
Ja sam u životu,
A život je bajka
Tako draga i mila.
Puna su je moja bila.
Pružene su ruke
Za susret
Za radost
Za sreću
Ako znaš voljeti.

Život je ipak bajka,
A često i basna s naslovom:
Ja sam slon!
I u basni bajke
Žive kurjaci pripitomljeni,
Lisice umiljate,
Tromi medvjedi u brzometki.
Kruže lešinari grabežljivi
Nudeći ruku.

Doviđenja.
Bajku snivam,
A u basni živim.

Izaći iz basne
Skočiti u bajku
I mirno splavariti svojom rijekom,
To je moja bajka.

Doviđenja,
Ja kročim životom.
U životu ima negdje jedna bajka,
Ali ne znam što radim u bajki.
Ona je san dječačkih snova.
Probudi se, razbudi se,
Kreni bez bajke,
Jer ipak je život bajka,
I dok u njoj život vrije
Bajka se vještije krije.

Doviđenja,
Ja živim u bajki
S nadom da ću naći svoju bajku.

Praznina

Ima dana bez osjećaja.
U duši praznina.
Ruše se ponori vlastitog ja
U ponore bezdane.
Nema nade.
Samo beznađe tišti i vrišti.
Zarobljenik samog sebe.
Svejedno mi je do bola.
Nijedna struna ne treperi.
Bilo ne titra – sve ja prazno i sivo.
Mučnina u glasu
Ne prizna postojanje.
Ima dana bez pokreta.
Ima dana bez osjećaja.
Ima dana beznađa.
Magle se uvuku u srce
I mraz ledeni dušu

Kakvo je moje ja

Kakvo je moje ja?
A tvoje?
A naše?
A vaše?
Je li tvoje ja uvijek:
Ja sam
Ja si
Ja je
Ja smo
Ja ste
Ja su?

Je li tvoje ja
u jednini
i dvojini
i množini

vječno nepromijenjeno ja?

Krezubo ja

Moje krezubo Ja
Doguralo do velikog slova.
I ne znam
Veće li je slovo
Ili je veće ja!?

Moje slabašno ja

U mome sitnome i malome ja
Ima mjesta za sunce i travu
Nježni cvijetak, mahovinu meku,
Žubor kapi, slap potoka, zelenilo rijeke
Mora daleka, doline riječnog toka,
Crvenu mjesečinu
Bistru česmu,
Tamjan i pjesmu.

U mome nejakom ja
Nastanile se ptice cvrkutave
Pauni gizdavi
Labudovi bijeli
I žuna, i vrana,
I slavuj i kos,
Sjajni konji i stare rage,
Volovi i krave
Roktave svinje
Neumorni mravi.

U mome nježnom ja
Plivaju ribe
Zuje i pčele i komarci
Srebri se potok
I stakli pijesak
Plavi se kamen tvrd
Nad modrom rijekom
I blista oštra kosa
U rosi trave.

U mome nježnom ja
Buja mirisna otava
Blista šarena jesen
I duša dobrog ja
treperi na rumenom grozdu.

Moje oholo ja
Ne voli trnje i granje
Kupinu i oštri šaš,
Kvrgavu bukvu
I lepršavu brezu
koja je objesila svoje rane
Što nekad bijahu grane.

Moje nadmeno ja
Mrzi virove riječne
Svemirske staze mliječne,
Smrdljive svinje
Prljave krave
Divlje konje i udave,
Hijene i vukove
Riječne bukove
Bodljikavoga ježa
Zujnoga komarca
Guštera i zmiju
Gudure i rupe
Bodljikava strništa,
Lumpališta i borilišta.
Moje ja ne voli sudove sebi
I nepravde prema sebi
Ni urede
Ni uvrede
U kojima ono nije velikim slovom.

Moje treće herojsko ja
Ide u bitke
Borbe i dim.
Ono raste i postaje div.
Ne plaši se metka
Ni topa
Ni tenka
Ni bombe
Ni atoma
Ni udava.

Ono je u miru na svakom teškom mjestu:
Na svim stratištima
Na svim ratištima.
Uvijek je prvo:
Za osudu spremno
Za odmazdu
Za pravdu
Jednakost
Za pun stomak!

Junačko ja juriša
Bez straha
Do zadnjega daha.

Ono je veliko bojno
I nad njim nema jačega ja!

Kukavno ja u dnu srca čuči
Svaki šum i šušanj ga muči
Straši se konja i kola
Zebre i morske sirene
Stroja zahuktala

Motora uzavrela
Prazne topovske cijevi
Podmukle guje
Plinske boce
Naglog kašlja
Noći i mraka
Sovuljagina huka, riječnog buka
Napetog luka.

Čemerno, ništavno ja
Strašljivo se plaši
I kritike i ritmike,
Tamne smreke
Vlastite jeke
Kravljega roga
I svakoga do Boga
Ono je tiho
Nujno
Nečujno
Spokojno i mirno
Da ga ne bi netko dirno.
Spremno je da se ispriča mravu
Ako na njega digne glavu.

Moje pustolovno ja
Voli, jelo, voli piće
Voli nježno biće.
Ono juri pustinjske oaze
Prati putokaze.
Šeta oko svijeta
Preko mora i planina
I zelenih dolina.
Niti haje, niti staje

Na volju sve si daje.

Mrzomorno, čangrizavo ja
Stalno brunda
I govori,
Mrmori
Rogobori
Kara
Prigovara
Laktom gurka, odvaguje,
Podruguje
Meće i podmeće,
Laje i blebeće,
Hrska, vrska,
Praska, prska,
A lomljivo je kao trska.
Diže glavu pa se buni
Pa se ljuti
Pa protivi
Pa se svađa
Uvredama gađa
Vrijeđa
Za njeg' nema granica ni međa.
Sad je barut,
Benzin,
i otrovni plin.
Od njega strada dušmanin
Od njeg strepi barbarin,
A i čovjek pristojan i fin.
Njega se drugi boje.
Prema njemu svoje misli kroje.
Ono šuta, tuče,
Čupa, vuče.

Ono zvijezde prizemljuje,
Svjetlost uzemljuje,
Srdžbu nadzemljuje.
Ono ruje, kljuje, zamke kuje.

Kap moga Ja

Kap moga Ja
Tka sitno tkanje tvoga ja.
Igraju se naša ja
U mome i tvome ja.

I naša ja
U duetu i oktetu
Nameću se
Ovom svijetu.

Ja – tvoje i moje,
Čas su jedno
Čas su dvoje
Čak i troje
Pa se dalje množe
I među se glože.

I to naše ja
Gricka samo sebe
Malo mene, malo tebe,
Pa se vrcka, kvrcka
Šeće i šepuri
Samom sebi divi.

Skriveno Ja

U meni mir spokoja nepokretnog
Prividno mirnog,
A silno nekorektnog.
Neću se nasmijati tvojoj zlobi
Ni osmjehnuti zlosretnoj kobi.

Glupost te za se dobi
A drugi – tko bi?

Pokret me odati neće
Želim li tebi zlobe ili sreće.
Ni tvoja radost ganula me ne bi
Jer je želim samo sebi.

Živim životom svojim
Ne zanosim se idejama tvojim
Čak ih se i bojim.

Pod pepelom zapreteno ja
Na vidjelo izaći neće.
I što je ono u duši dublje
Prividno ja – za druge je veće.

Političko ja

Strasti sam kočio
Da bih u visine doskočio.

Slavio tebe
Uzdizao sebe.

Sav svijet se grebe,
Juri
Uvis stremi
I što ih se više gura
Jače je moje – HURA! HURA! HURA!
Uraaa, uraaa uraaa,
Raa, raa, raa,
Aaaaa…
I samo JA JA JA.

Točno u podne

Točno u podne,
Zatišju cvrkuta i zvona,
Sunčana zraka
U peludu moga ja
Titra na otkosu magličastu
Jasenovom listu i treptaju topole,
Muti bunar pred izvorom
I gubi se u šašu i repuhu
Prošlosti i budućnosti,
A jednom ponosnom ja
Šušti vjetar u svilenoj travi
Lomeći sadašnjost.

Moje pohabano ja

Moje pohabano ja,
Iznošeno, otrcano,
Ofucano, ocufano,
Razdrto,
Predrto,
Izlizano, olizano,
U dronjama misli
Dronjasto kroči
I ne gleda ljude
u oči.
I nema svojih misli
Jer izgubi svoje ja
Koje u život pođe odvažno i
Drsko,
Kojemu bješe mrsko
Sve neljudsko,
Sve zlobno i podlo
I koje u bistrom potoku
Ljubavi spram svijetom
Okrenu u vrtlog podozrivi,
Nepovjerljivi, ponizni.

Nebesko ja

Hoću da moj ego guta
Visine nebeske,
Nedostižne.

Ničega većeg neka ne bude
Ni snažnijeg na kraju nebeskog puta
Dok moje grotlo ne proguta
Sitne planete i zvijezde sjajne.

Nebeske staze,
Komete,
Meteore,
Moje JA dok ne uzore
Neće stati.

I na kraju puta
Može me stići
Samo crna rupa,
Nevidljiva,
Neodoljiva do ponosa,
Do nove
Praeksplozije
Iz koje ću se
Opet roditi.

Kakva su to ja

Kakva su to ja
Što kolju, ruše i pale
Za svoje ideale?

Kakva su to ja
Što uz moć oružja :
Pušaka, bombi i raketa
Stječu ugled ovog svijeta?

Kakva su to ja
Što raketama lete
Od plenete do planete
Da unište tebe – svijete?

Kakva su to ja
Što žene kolju i sole
Jer svoje ciljeve vole?
Kakva su to ja
Što gađaju u dijete
Da postanu gospodari planete.

Ja moga oca

Ja moga oca
Slika sebe u odsjaju svoga oca,
I u očevom ocu,
I ocu očevog oca,
I očima očeva.
Hvale prepun za staro
Poštuje novo.
I ruho kroji prema dobu
U kojem živi.
Jedino želi da mu se
iz prošlosti niz očeva divi.

Malo pile

Malo pile
Kvočki leti da ga grije.
Mala ptica
Jatu leti da se skrije.
Malo tele
Kravi juri da ga gladi.
Malo lane srni bježi da se jadi.
A kome ćeš ti
Da poletiš,
Da se svratiš,
Kada se veseliš
I kad patiš,
Ako nećeš svome jatu
Da te ono grije
Da te tješi
Da te krije.

Korak naprijed, korak nazad

Valja meni na vrh brda ići,
Al' je teško na vrh stići.
Korak naprijed, korak nazad,
Ili idem,
Ili stojim,
Il' se vrha bojim.
Korak naprijed, korak nazad
Niti idem, niti stojim
Zar se vrha bojim?
Korak naprijed, korak nazad,
Ja u mjestu stojim.
Valja meni na vrh poći,
Ako krenem, možda ću i doći.
Korak naprijed, korak nazad.
Malo idem, malo gmižem,
Ali cilju stižem.

Hej živote

Sreća u oko stane.
Ispruži ruku kapljici kiše,
Osjeti svježi uzduh
I budi sretan.
U dnu duše sitan titraj
Radosti iz rane mladosti,
I mali vrabac što leprša u lokvi
Pred nogama tvojim
Zbunjuje stršljena na hrastu
I modru malu lastu.
I treće oko
sja u srcu duboko.
Veseli me sitna travka
Što se suncu klanja.
Lepet mladih krila
I stršljenova kob.
Život hoće mnogo
I nije poezija.
Himna je reći:
Hej, živote, baš sam sretan!

Umri u meni

Telefon u meni bubri,
Zvokoće slomljeni glas
Nad uvalom potoka,
A debela bukva nije proljeće,
Ni lisičja jama nije život.
Srna otpalim lišćem gazi,
Ranjeni srndać prestrašen na snježnoj
stazi.
Zaleđen izvor snagom vri.
Umireš skrhana zimo
U jezeru kornjača
Na Petrinoj njivi
I vatri izgorjele šume.
U provalije podzemnoga ja
Survalo se proljeće
Otkinuto od cvijeća.
U vrtlogu kumulusa i nimbusa
Slikam oči umorne
Ivicom rumenog stida.
Nestajem u sebi.
Kaži mi zdravo
I nestat ću
U svome Ja.

Noćobdija

Zeleni se brdo.
Zavoji između vrbaka promiču.
Vrti se prošlost.
Križanje trokrižno.
Tamo je ostala mladost.
Ne tražim je, ne dozivam.
Ona je lijepa slika
Uokvirena u duši.
U njoj je ostao osmijeh izgubljen.
Povjetarac drag donosi poznat glas.
Duga je životna traka.
Kročim dalje.
Ne želim ništa
Osim ove slike moje mladosti.
Noć je
Samo smo slika uspomena i ja.

Nisam nova generacija

Nisam nova generacija.
Staroj ne pripadam.
Ne volim staro.
Teško mi novo.

Idem kroz život,
Ali ga ne vidim.
Gledam kroz ljude,
Oni me ne vide.
Pripadam sebi
Živeći u tebi.

Kakav prozaičan život
Za lingvostilistiku.
O, večernje jutro,
Usklikni sabrano
Himnu generaciji
Koja se vječno traži.

Točno u podne

Točno u podne,
Zatišju cvrkuta i zvona,
Sunčana zraka
U peludu moga ja
Titra na otkosu magličastu
Jasenovom listu i treptaju topole.

Muti bunar pred izvorom
I gubi se u šašu i repuvu
Prošlosti i budućnosti.

U jednom ponosnom ja
šušti vjetar u svilenoj travi
lomeći sadašnjost.

Daruj joj sreću

Noć je.
Zavija mračni vjetar.
Kašljuca kiša.
Ledena jeza gmiže mi križima
I krstima.
Golica me sujeta
I slatka prošlost,
A štrkljava budućnost
Štrkljasto leti kroz misli.
Noć je.
Jedno svjetlo blješti u daljini
Pružajući mi laskavu nadu,
I bombama sitnih zraka
Obasipa me radošću.
Gledam kako treperi,
Kako si krči put
Kroz tminu i studenu samoću,
Kroz pustoš mirnoće.

Svijetli svjetalce svjetlosno
I raduj nju,
Kad ne mogu ja,

Noć je,
Svjetlo leprša i trepće radosno i sretno
Darujući ono što ne smijem ja.

Branjevina sunce brani

Branjevina sunce brani,
Krava pase mene hrani.
Svinja u kaljugi ruje
Zadignute suknje
Žena svog dorata psuje.
Oj zelena, oj zelena travo!
Nisam jednom na otavi spavo.
U Toranjku vrbo očešana
Pokrij međe hladom izrovana.
I dok sunce podne peče
Zaklanjam si jutrom veče
Uz krmaču Kolešu
I prasicu Dolešu.
Svinjar jesam
Seoskog mi pluga
Od krmače nema boljeg druga.
Ojd, Šarulja
Vrat slomila
Što si mene dozvonila.
Večer krave pase
Hajd čordašu na pašu!
Agacija ispreplela polje
Za ašikovanje nema bolje.
Rže kljuse,
Muče krava,
Svinja ruje – svinjar ašikuje!

Kineska četvrt

Zima kaplje s krovova.
Peć tali ledeno srce.
Gole jabuke crne dvorište.
Sklepane daske glume smrdljivi zahod.
Zavaljen u harmoniku perja
Student snovima kuje život.
Pogurena Klara,
Smežurana i suha,
Svojim graktanjem
Gleda sudbinu dlana i karata
Za jednu cigaru.
Za jednu cigaretu
Gata sudbinu
Stopa u snijegu.
Studenti šupljih džepova
Prepunih glava
Žive kinesku četvrt.
Za jednu cigaru,
Za jednu cigaretu
Klara predskazuje
Ljubav sretnu.
Daj mi cigaru,
Daj mi cigaretu.
Za ljubav sretnu.

Čemu pjesma

Čemu pjesma?
Čemu zov?

Ja sam tvoj!
Ti si san
Ja sam dan.
Ti si izvor
Ja te mutim.

Ti si srce.
Ja sam vena.
Ti si titraj.
Ja sam kamen.

Ti si sve
Ja sam ti,
Ti si ja.
Mi smo tvrdi kamen,
I amen!

Hrast

Prolaze pored njega auti i ljudi,
Sjećanja, na zlo i dobro, budi.
Ledile ga hladne kiše, zima oštra,
Milovala magla starog Kloštra.

Kresali mu grane usred ljeta,
Ali on se ne da, nego cvjeta.

Svaka jesen bude puna žira.
U krošnjama vjetar huji, svira.

Verale se njime vjeverice hitre,
Šumile grane poput citre.

Savijali gnijezda sjenice i slavuji,
Još u krošnji ptičja pjesma bruji.

Hukale sove u jutra rana.
Crna vrana gakala sa grana.
Ponosno stoji do današnjeg dana.

U zelenoj zemlji mojoj

U zelenoj zemlji mojoj
Zeleno nebo,
Zeleno brdo,
Zelena šuma,
Zelena trava,
Zeleni život,
Zelena bol,
Zelena rana,
Zelena muka,
Zelenim zelenom zelene
U zelenoj zemlji mojoj.

S pojavom prve zvijezde

S pojavom prve zvijezde
Misli mi polete tebi.
Sav pretrnem
Jer te osjećam.
Stojiš mi iza leđa,
Prsti klize mojim vratom,
Golicaš me kosom.
Tu si
Tu – iza mene.
Zažmirim i jasno te vidim:
Tvoje usne lete mojima.
Tu si – tu pored mene.
Obamrlo čekam zagrljaj,
A tada
Odjednom
Tebe nestane
I dugo,
Dugo, te nema…

Impresije vrelog ljeta

Ruku prepunih žuljeva bilježim:
Gradim beton svoje sreće;
Temelj betonski, deset tonski,
Betonski nadvoji i serklaže.
Sve gori na ljetnoj žari,
A vapno slatko peče pod jezikom,
Peče kožu i usne.
Grade svuda oko mene
Betonske nadvoje,
Kutove svoje sreće.
Zidam i ja,
A najradije bih legao pod grab ili bukvu
Tisućljetne šume
U duboki hlad i brojio zvijezde
Udišući rosu s lista.
U kolibi snivao snove,
Blaženo se smješkao mirisnom vjetru,
Sitnom mravu i leptiru,
Dosadnom komarcu
I lebdio između zvijezda
Zanesen
U visine uznesen.
Lebdim.
Kuća čvrsta i jaka hoće snage
I žuljeva
I cementa
I šljunka
I cigle
I željeza,
A ja hoću
Debele hladovine

uz poj slavuja i kosa,
zujanje pčela,
I miris zemlje.

Zuje limene škrabe,
Tandrču mješalice,
Ljudi glavinjaju
Drnda, rnda i klopara željezo
Sreća se gradi.
Priroda nam je sve bliže,
A nestaje u tamnu daljinu.

Nisam, a nisam ni jesam

Nisam stao, a s nogu sam pao.
Nisam pao, jer sam stao!
Pjesme pišem, pjesnik nisam.
Jesam pjesnik, a ne pišem rime.
Idem, stanem,
Krenem, ne znam kamo,
A mogu i simo i tamo!
Na sve strane misli kreću
Tražim sreću.

Što je sreća – pojma nemam!
Ja sam sretan i kad radim,
I kad gorki život psovkom sladim.

Ja sam nisam,
A nisam ni jesam.

Samoljubivo ja

Čuče i čame u nama noći
Svjetla i tame.

U našem sebeljubivom ja
Krije se i podmuklo
I plemenito JA:

JA pameti
Pravde
Mržnje
Tjeskobe
Sreće,
Dobrote i zlobe.

Mnogoglasno,
Klasno
Nacionalno,
Rasno.
Glasno.
Tiho
Jasno
Masno i slasno
Skriveno,
bistro a nejasno.

Atomi naših sićušnih ja
Teku venama
Prilagođeni mjenama
Silama
I promjenama.

Tuku sljepoočnice svojim udarima
Bez naše i s našom voljom.

Ja kroz vjekove
Buduće i prošle
Gajimo u stakleniku iluzija
O savršenstvu svoga JA.

Praskozorja i sumraci ja,
Rosne kapi i olovne kiše
Na brijestu, brezi i hrastu
Jednoznačnog mnogoznačnog ja.
Ja u sebi
u tebi
u njima
u nama
i ja i ja i ja i ja i ja
u svome ja.

Uzmi riječ

Uzmi riječ iz srca toploga.
Usadi je u dušu nježnu.
Zalij je ljubavlju srca svoga.

Iz nje će radost stići
Veselje će i tebe u nebo dići.

Topla riječ i sretna duša
Prebrodit će zimu snježnu,
Izdržati vrela ljeta
I sretna putovati oko svijeta.

Sa njom ćeš i ti
Jak i snažan biti.
Jer ljudi vole lijepe riječi,
Njima se srce i duša liječi.

Izgubljena olovka

U davno rosno jutro izgubih olovku.
Izgubih olovku na proplanku.
Tužan sam prevrtao travke,
A gubitak skrih u srce.

U ljetno predvečerje izgubih svinje.
Sa zebnjom sam lutao šipražjem
A strepnju skrih u suze.

U kišnoj večeri izgubih kišobran.
Tugu skrih u pogled
Kojim sam ga tražio.

Svježeg jutra izgubih stotinjarku.
Bez nade sam tugu skrio
U svoj sirotinjski džep.

U osvit dana izgubih svoju zvijezdu.
Lutah nebom,
Ali moje zvijezde nigdje nije bilo.

U žarkom ljetu izgubih prijatelja.
Nađoh ga pod mramorom.
Tugu usadih u brezu na njegovu
uzglavlju.

Jedne zvjezdane večeri izgubih ljubav.
Tumarao sam mračnim ulicama.
Ljubavi moje nije bilo.
Ranjena srca tražio sam svoju ljubav,
A bol u srcu usadih u ljubav novu
Jer ljubavi moje nije bilo.

Nemoj gledati u me

Nemoj gledati u me
Osmijehom ptice.
Nemoj gledati u me osmijehom ptice.
Nemoj
Jer bezglavi at u meni juri
Cvjetnom livadom
Mahovinom propupalom
Do izvora tvoga vrela.

Sakrij svoj osmijeh
Jer će vrisnuti divlji ždrijebac
I satrti tvoje tijelo.

Okreni se daljini
Jer su livade nasmijane
Iskonske postelje naše
Šumom zarasle
Da ne dođemo nikad više
Bokovima zanjihanim
Travu lomiti.

Nemoj gledati u me osmijehom ptice.
Nemoj gledati u me osmijehom ptice

Misli moje tobom lutaju

Misli moje tobom lutaju.
Usne moje tebe šapuću.
Srce tebe zove.
Tijelo tebe traži.
Tvoje čelo, kose,
Moji snovi miluju.
Usne, oči,
Sanje sanjaju.
Tople grudi,
Divno tijelo,
Noge Venere,
Moji snovi ljube.

Titram poput strune sitne.
Treperim kao list topole.
Drhtim kao zvijezda.
Lomim se poput sitne,
krhke breze,
I ne reci mi:
Ti si baš bez veze!

Ognjena iskra

Iskra je munjom sijevnula
Zapreteni oganj rasplamsala
Vatrom srce zatalasala.

Život je samo iskra
u vremenu prostora.

U vječnosti tinja i plamti
Jače i svjetlije od sunčeve zrake.

Vječni plamen
Nad vjekovima
Žari do utoka.

Mala ljudska iskra
Je ugasla,
Ali oganj gori istim žarom.

Zvijezde padaju

Zvijezde padaju,
Pršte,
Lome se.
Zvijezde drhte,
Strahuju.
Noć je sve bliža,
A jutro sviće u magli.

Zvijezde padaju.
Gube se.
Nestaju.

Noć je sve mračnija,
dani tamniji.

Zvuk tišine

Dozrela noć pršti kao prišt.
Na suzu rane izlaze.
Ni krvi, ni vriska.
Umiru oči.

Nebo i zvijezde tuguju.
Smrad se širi.
Noći traju.
Noći naviru.

Tama u nama.
Tama svuda.
Mrak obuzima dušu.

Čovjek se boji čovjeka

Ne boji se lava,
Ni otrovne zmije,
Ni podmukle džungle.

Ne plaši se Boga,
Ni sveca,
Ni groma, ni oluje.
Ne boji se ničega ,
I nikoga,
A boji se – čovjeka!

Nitko mu ništa ne može,
Jedino ga čovjek mrvi i uništava.

Trinaesti u redu

Zabrinut i nijem
Stižem u bolnicu na prijem.
Gle čuda, dugi redovi svuda.
Nema narkoze
Za sve ove nervoze.
Prozoru Prijem
Vuku se mladi i stari,
Pisari i smetlari,
Otmjene face tužnih podbuhlih lica
I namrštena lica varalica.
Trinaesti u redu stojim.
Ćelave glave ispred sebe brojim.
Red podbuhlih lica se miče, ali koga se to tiče.
Ja opet trinaesti stojim.
Tamo se netko smješka, rukom domahuje.
Jedan ispred mene psuje
I sestre,
I doktore,
I dugački hodnik
Kojemu nema kraja
Bliži je Paklu nego vratima Raja.
I kada nitko ispred mene nije:
- Doktora nema!
Sestra se veselo smije.

I opet ništa

I - opet ništa
I - ništa
I - …

I - dokad tako?
I - dokad?
I - …

I - suze očaja naviru
I - suze očaja
I - suze
I - …

I - svjetlo se gasi
I - svjetlo se
I - …

I - svjetlost u očima
I - svjetlost u duši
I – svjetlost

I gromovi grme
I – gromovi
I – grme.

I - oluje me raznose
I - raznose
I - nose
I – ose
I – seee!
I – eeeeeeeeeeee!

Suza

I tugu, i bol, i muku
Utapam u ranjivu suzu.
Suzu čemera i jada.
Sa suzom u oku,
Sa suzom u grlu,
Sa suzom u duši,
Koračam pognute glave
Kroz vrevu žurnog života.
Suzo patnje,
Suzo gorčine,
Suzo užasa,
Kamo navirete?
Gdje vam je kraj?
Suzo, jedini biseru tame,
Otkrivaš čovječje rane,
I nestaješ s muklim jecajem tiho.

Slavonijo

Slavonijo mirisna i cvjetna,
Slavonijo proljetna,
U trku k'o divlji pastuh
Dojurih tebi.

Krvavim usnama uhvatih grudi
Sisajući tvoje masno mlijeko.

Slavonijo cvjetna,
Slavonijo proljetna,
Pričaju mi da robinja si bila
I da si se dugo, dugo, krila.

Slavonijo cvjetna,
Slavonijo proljetna,
Znam te prljavu i golu,
Znam te čistu i mirisnu.

Slavonijo, pjesmo moja,
Slavonijo, tugo moja,
Crna si od znoja,
Crvena od krvi.

Slavonijo – pjesmo ljudska,
Slavonijo – tugo ljudska,
Ispruži se na koljena moja
Da te ljubim od tabana do tjemena.

Slavonijo pusta i široka,
Raščupana, silovita,
Umiljata, brdovita,
Gladna i sita,
Oprosti mi za psovke
I ružne riječi,
Jer te volim i kada te psujem,
Jer te volim i dok pijan po teb' bljujem.

Slavonijo, zemljo moja,
Slavonijo, krvava ljubavi,
Ostani stidna i lijepa,
Radosna i sretna.

POGLED

Pogled - sav sam u očima
- samo pogled
- sva si u očima
Pogled
- a sve se zna:
- plima nježnih osjećaja
i misli u dodiru
i vatra što žari
i raduje
i uzdah u pogledu
i noge što klecaju
u oceanu oka tvoga.

Tvoj pogled zvoni u meni duboko
I malo je, malo, moje oko.

Šetnja kvintnim krugom

Išao čovje, gord i ponosan
Na svoj vijek,
Kojega kuje da sebe iskuje.

Malena mu rijeka.
Jezero još manje.
More od pogače tanje.
Uzburkani oceani samo topla peka
Za vijek od čovjeka.
Išao čovjek gord i ponosan
Na svoj kratki dan
Što se lomi kao krhki san.

Tanka mu trava,
još tanji šaš,
trstika slatka baklava.
Išao čovjek ponosan i gord
Mislima svojim uzdignut kao lord.

U nebo koraknu visoko
I osjeti da ga vara oko,
a misli mu samo zuje
a zemlja,
draga zemlja,
pod njim stope ruje.

Milozvučno

Milina i milinje
Jesti bostan i dinje
Na Ilije.
Milina malena
Moga ega paklena
Sred srca staklena.
Milo mi je milo
Tele premilo.
Milo mi je mlijeko
Milo mi je uzduž i poprijeko.
Jedem život
Usred šaša
Kraj Đolova
Pokraj volova.
Milo mi je milo
Milo mi je i premilo.

O, je…. živote

O, je…. je… je… živote!
Lajem jer mi želja
Prepuna fotelja
Tebe ote, divni skote!

Prepun formulara,
Propisanih šara,
Krv mi reže škara
Zujeći kraj bumbara.

Oj živote, ja te gradim
Gorki život da zasladim.

Iz inata

Iz inata ja ću poći.
Iz inata ću i proći.
Ne priznajem noći
Niti tuđe moći!

Čovjek

Zoveš se
(sam si se tako nazvao)
Čovjek.
Vidiš li,
Osjećaš li
Ispraznost riječi
Čovjek.

Vidiš li to blato,
Ništavilo,
Smeće,
Prljavštinu,
Pakost,
Zlobu,
Mržnju
I zluradost
Koji se kriju
Pod mojim i tvojim
Imenom – čovjek?

Laž

Je li laž stvarno laž?
Ili je laž sakrivena istina?
Ne, laž nije laž,
A nije ni istina.
Ona je paprikaš
Od najskupljeg mesa
U kome nema mesa.

Još jutros sam bio

Još jutros sam bio
A sada nisam.

Još jutros život žilama kola.
Sada sam zemlja bez bola.

Bez osjećaja i misli
U snduk me stisli.

Više nisam,
A bio sam,
Htio sam biti
Da budem.

I bit ću tvoja java
I tvoja slika
Dok životi naši
Ne zarone u bezbroj nekog novog lika.

Mene nema,
Ali ja sam bio
Jer sam htio biti.

Vratit ću se tebi
Jednog dalekog dana
Kada nam se misli sretnu
U novom jutru našeg predvečerja.

Pjev mrtvih junaka

Suši se ruka pred našim čelom.
Crv glođe našim mozgom.
Meso trune na bojnom polju.
Bacaju nam u usta prašinu i zemlju.
Čekamo.

Meso trune, kost se suši.
Legenda i mit se ruši.
Čekamo tražeći u mraku,
A nalazimo vječnu raku.
I opet čekamo.

Čekamo krvavi bljesak.
Tražimo zlatni pijesak.
Zgužvano tijelo se grči,
A mračni život još je mrči.
Nestajemo i čekamo.

Čekamo izlazak sunca
da obasja naše snove.
Čekamo svježine nove.
Čekamo i čekamo.

Čekamo zalazak sunca.
Biva nam lakše bez sunca.
Nama ja vječno mrak.
Čak i životni trak
Bijaše samo goli mrak.

ŽIVOT JE RIJEKA

Život je rijeka.
Juri od izvora
Dok nas budi zora.
Do utoka brodi
Kud nas sudba vodi.

Gle, tko me čeka
Pred vratima fakulteta.
Nježna kao lane
Poput cvijeta
Jedna divna žena
gleda u me zanesena.
Srdačno se smije,
A u meni vatra gori
Dok mi nešto zbori.

Taj trenutak ponio sam
U svom srcu skriven,
Ljubavlju zaliven.
Prohujala ljeta mnoga
Sudbina je sakri
Usred srca moga.

Neka traju naše staze
Kroz pustinje i oaze,
Neka sretni budu naši puti
I kada smo sretni
I kada smo ljuti.

P.S. Posvećeno supruzi Branki za rođendan.

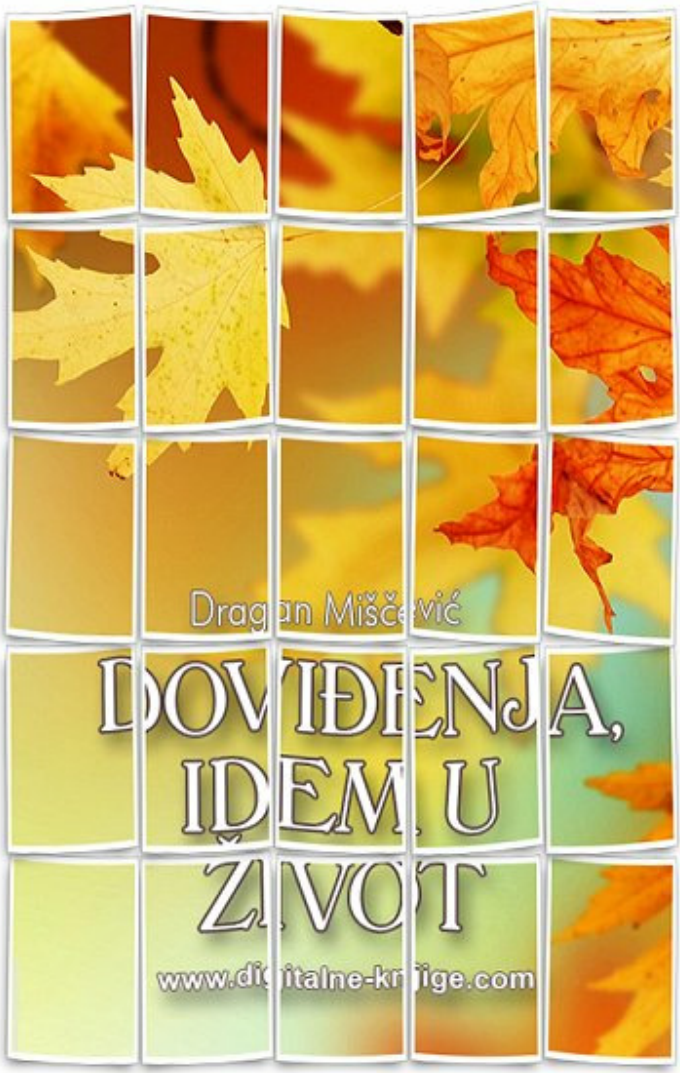
Dragan Mišćević
DOVIĐENJA, IDEM U ŽIVOT
www.digitalne-knjige.com

Osvrt na zbirku pjesama "Doviđenja, idem u život", Dragana Miščevića

Dragan Miščević ovaj nas je puta poslije tri zbirke kratkih priča ili pripovijetki odlučio iznenaditi i objaviti i zbirku poezije po imenu "Doviđenja, idem u život".

Najveću podršku u objavi te zbirke kao što to i u posveti knjige navodi pružila mu je njegova supruga Branka. Njoj je posvećena i uvodna pjesma u zbirci.

No, upitajmo se kakve to pjesme pjesnik Dragan Mišćević piše? Naš zaključak je da autor piše maštovitu i dobru poeziju protkanu istom onom notom duhovitosti koju ćemo sresti i u njegovim proznim djelima. Očito je da za autora poezija nije samo slaganje i nizanje odabranih riječi, već da on u svojoj poeziji traži i smisao i svrhu.

Posebno je zanimljiv dio zbirke u kome autor propitkuje sebe i bavi se odgovorima na mnoga pitanja. Pitanja na koja postavlja i daje poetski odgovor su: starost, slabost, sebičnost, samoljubljivost, odnos prema politici, prolaznost, vrijeme i još mnogo toga.

No. negdje na rubu primjećuje se i autorova melankolija, općinjenost prirodom i načinom života ljudi iz njegova kraja, Tu melankoliju najviše ćete primijetiti u pjesmama "Točno u podne" gdje autor kaže:

Točno u podne,
Zatišju cvrkuta i zvona,
Sunčana zraka
U peludu moga ja

Titra na otkosu magličastu
Jasenovom listu i treptaju topole,

Ili u pjesmi “Hrast“, koja počinje sljedećim stihovima:

Prolaze pored njega auti i ljudi,
Sjećanja, na zlo i dobro, budi.
Ledile ga hladne kiše, zima oštra,
Milovala magla starog Kloštra.

Uglavnom zbirka poezije “Doviđenja, idem u život“, Dragana Miščevića zanimljivo je djelo koje će se svidjeti svim ljubiteljima poezije koji u poeziji traže i smisao a ne samo nizanje riječi i rečenica.

Upravo zato ova knjiga ima našu preporuku.

Nenad Grbac, u Zagrebu 02. 03. 2022.

Pjesme Dragana Miščevića objavljene u tiskanim zbirkama

1.**Pogled** (Odgoda ljeta, Solin, 2016. str.77.)

2. **Izgubljena olovka** (Savršena igra riječi, Fužine, 2017. i časopis Cvitak Međugorje 2019.)

3. **Šetnja kvintnim krugom** (Rijeka stihova, Split, 2017.)

4. **Tako sam beskrajno sitan** (Rijeka stihova, Split, 2017.)

5. **Umri u meni**, (Rijeka stihova, Split, 2017.)

6. **Branjevina sunce brani** (Rijeka stihova, Split, 2017.)

7**. Hrast** (časopis Cvitak, Međugorje, objavljena u ožujaku i ponovo u travnju 2021.)

8. **Malo pile** (školski časopis Kloštar, lipanj 2021.)

Objavljujem pjesme na raznim portalima: časopis Kvaka, Književni klub, Mali Pero, Poezija noći, Prelepa poezija, Centar kulture Rijeka, Pjesnici bez granica i drugim.

Bilješka o autoru:

Dragan Miščević

Rođen je 5. velječa 1947. godine u selu Paklenica gdje je završio četiri razreda osnovne škole. Više razrede osnovne škole završio je u Novskoj.

Zahvaljujući izvanrednoj profesorici Miri Lončar u Srednjoj ekonomskoj školi u Novskoj oduševljavao se satovima hrvatskog jezika, a posebno ga je motivirala za pisanje i čitanje, te je nakon srednje škole diplomirao na Odsjeku hrvatski jezik i književnost na Pedagoškoj akademiji u Pakracu, a uz uz rad i apsolvirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu na odsjeku hrvatski jezik i književnost.

Početak pisanja i prvi honorar seže u rano djetinjstvo kada je dvostruko nagrađen od tate i mame jer je napisao nekakvu rugalicu o braći, pa su ga oboje izdevetali, jer se braći ne smije rugati, a on se i nije rugao nego je samo napisao kako je bilo. Bila je to živa istina, ali je još življa istina da je dobio poštenu porciju, pa mu pisanje nije još dugo padalo na pamet.

Pisanjem se, javnim, uglavnom, nije bavio. Tek ponekad bi objavio poneku vijest u lokalnom listu i konferanse programa za školske priredbe. Jedan kraći igrokaz „Bele" imao je 1967. premijeru u rodnom selu. Nekoliko kraćih igrokaza i dramatizacija priča napisao je za školske priredbe. Vodio je dramsku, scensku, recitatorsku u školi i mjestu. Dugo godina vodio KUD u Kloštru.

Nekoliko započetih djela ostalo je nedovršeno jer je ocijenio da ona baš i nisu za Nobelovu nagradu.

Kontakt:

e-mail: bajokan@gmail.com

Sadržaj:

Pjesme posvećujem *03*

Mojoj Brani *05*
Doviđenja, idem u život *06*
Praznina *12*
Kakvo je moje ja *13*
Krezubo ja *14*
Moje slabašno ja *15*
Kap moga Ja *21*
Sakriveno Ja *22*
Političko ja *23*
Točno u podne *24*
Moje pohabano ja *25*
Nebesko ja *26*
Kakva su to ja *27*
Ja moga oca *28*
Malo pile *29*
Korak naprijed, korak nazad *30*
Hej živote *31*
Umri u meni *32*
Noćobdija *33*
Nisam nova generacija *34*
Točno u podne *35*
Daruj joj sreću *36*
Branjevina sunce brani *37*
Kineska četvrt *38*
Čemu pjesma *39*
Hrast *40*
U zelenoj zemlji mojoj *41*
S pojavom prve zvijezde *42*
Impresije vrelog ljeta *43*

Nisam, a nism ni jesam *45*
Samoljubivo ja *46*
Uzmi riječ *48*
Izgubljena olovka *49*
Nemoj gledati u me *51*
Misli moje tobom lutaju *52*
Ognjena iskra *53*
Zvijezde padaju *54*
Zvuk tišine *55*
Čovjek se boji čovjeka *56*
Trinaesti u redu *57*
I opet ništa *58*
Suza *59*
Slavonijo *60*
Pogled *62*
Šetnja kvintnim krugom *63*
Milozvučno *64*
O, je…. živote *65*
Iz inata *66*
Čovjek *67*
Laž *68*
Još jutros sam bio *69*
Pjev mrtvih junaka *70*
Život je rijeka *71*

Osvrt na zbirku pjesama ""Doviđenja, idem u život"", Dragana Miščevića *73*
Pjesme objavljene u tiskanim zbirkama *75*
Bilješka o piscu *76*
Sadržaj *78*

Prilog – Ugovor o korištenju digitalnih knjiga

Digitalne knjige by Impero present dopušteno je koristiti samo za osobne potrebe korisnika, čime želimo izbjeći bilo kakvu mogućnost zloupotrebe autorskih prava autora knjige. Korisnici ih mogu slobodno pregledavati, kopirati, umnožavati te pokazivati i slati prijateljima ili svim onim za koje misle da bi ih takvo što moglo zanimati, no svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga ostaje isključivo i nepovredivo pravo stranice www.digitalne-knjige.com.

Nenad Grbac iz Zagreba, kao nakladnik, s jedne strane (u daljnjem tekstu: nakladnik) i posjetitelj stranice www.digitalne-knjige.com kao korisnik usluge (u daljnjem tekstu: korisnik) zaključuju klikom na link Prihvaćam ugovor o korištenju knjige prije njezina preuzimanja(download), sljedeći:

UGOVOR O KORIŠTENJU DIGITALNIH KNJIGA by IMPERO present

čl. 1.

Ugovorne strane su suglasne da se digitalnim knjigama nakladnika korisnik može koristiti samo za osobne potrebe, pri tome ničim ne ugrožavajući autorska prava nakladnika i pisaca koji su nakladniku dali suglasnost da objavi njihovo djelo.

čl. 2.

U skladu s prethodnim člankom, korisnik knjigu može pregledavati, kopirati, umnožavati i slati svima onima za koje

smatra da bi ih knjiga mogla zanimati, a nije mu dopušteno mijenjati sadržaj knjiga, dopunjavati ga, kao ni bilo kakva izmjena u izvornome kodu knjiga (bilo u binarnom ili izvršnom obliku).

čl. 3.

Ugovorne strane su suglasne da je svaka druga vrsta distribucije digitalnih knjiga nakladnika zabranjena odnosno isključivo i nepovredivo pravo nakladnika.

čl. 4.

Slijedom prethodnog članka zabranjena je bez znanja i suglasnosti nakladnika i pisaca bilo kakva komercijalna ili reklamna upotreba digitalnih knjiga, njihovo korištenje u državnim i privatnim ustanovama (fakultetima, školama, knjižnicama, knjižarama i slično).

čl. 5.

Temeljem članka 3. ovoga ugovora zabranjena je i distribucija digitalnih knjiga nakladnika putem elektroničkih medija i Interneta.

čl. 6.

Ovaj ugovor zaključuje se na neodređeno vrijeme, a sve sporove proizašle iz njega ugovorne strane će nastojati riješiti sporazumno, dok se u suprotnome ugovara stvarno nadležan sud u Zagrebu.

Dragan Miščević

Doviđenja, idem u život

Vlastita naklada
Nenad Grbac

Urednik
Nenad Grbac

Lektura:
Branka Miščević

Miščević, Dragan

Doviđenja, idem u život

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-48914-0-8

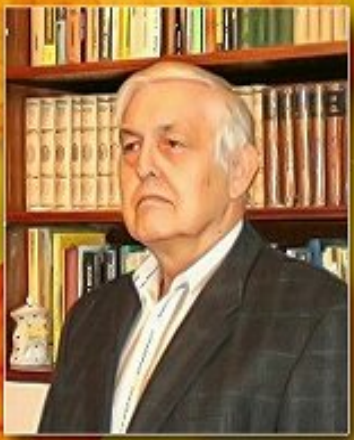

Dragan Miščević je rođen 5. velječa 1947. godine u selu Paklenica gdje je završio četiri razreda osnovne škole. Više razrede osnovne škole završio je u Novskoj.

Zahvaljujući izvanrednoj profesorici Miri Lončar u Srednjoj ekonomskoj školi u Novskoj oduševljavao se satovima hrvatskog jezika, a posebno ga je motivirala za pisanje i čitanje, te je nakon srednje škole diplomirao na Odsjeku hrvatski jezik i književnost na Pedagoškoj akademiji u Pakracu, a uz uz rad i apsolvirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu na odsjeku hrvatski jezik i književnost.

Pisanjem se, javnim, uglavnom, nije bavio. Tek ponekad bi objavio poneku vijest u lokalnom listu i konferanse programa za školske priredbe. Jedan kraći igrokaz „Bele" imao je 1967. premijeru u rodnom selu. Nekoliko kraćih igrokaza i dramatizacija priča napisao je za školske priredbe. Dugo godina vodio KUD u Kloštru.